

РЕШЕНИЕ

№ 4909

гр. София, 18.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 06.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **6749** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на „Велеви фарма“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], р-н Т., [улица], представлявано от Г. В. И., в качеството му на управител, чрез адв. П. К. от САК, срещу принудителна административна мярка /ПAM/ по чл. 167, ал. 2, т. 2 от ЗДвП от 29.06.2022г., изразяваща се в принудително задържане с техническо средство „скоба“ на товарен автомобил „И. 50Ц 35“ с ДК [рег.номер на МПС], наложена от А. И. И. на длъжност „Контрольор автомобилен транспорт“ при „Център за градска мобилност“ ЕАД /ЦГМ ЕАД/.

В жалбата се твърди, че наложената мярка е незаконосъобразна и неправилна - постановена в нарушение на материалния закон и административно-производствените правила, както и необоснована. Твърди се, че автомобила е бил паркиран в терен, частна собственост на жалбоподателя, поради което не попада в зоните за почасово платено паркиране /в случая „зелена зона“/. Поддържа се и, че на конкретния участък, на който е бил паркиран автомобила, липсват поставени обозначаващи знаци, указателни табели за обозначаването му като зона за платено паркиране, както и знаци, забраняващи престоя и паркирането на автомобили. Иска се от съда да отмени изцяло наложената ПAM, както и съответната наложена санкция в общ размер на 35 лв., от които 30лв. за принудително задържане и 5 лв. престой „скоба“, както и разпореждането на съда тази сума да бъде възстановена по банковата сметка на дружеството. Претендира се присъждане на съдебно деловодни разноски, както и

разноски за адвокатска защита в производството.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв. К., която поддържа жалбата. В позиция по същество моли за отмяна на наложената санкция. Претендира направените по делото разноски, съгласно представен списък и прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар от ответната страна.

Ответникът- „контрольор автомобилен транспорт“ в "Център за градска мобилност“ ЕАД, се представлява от адв. Г., която оспорва жалбата. В позиция по същество моли жалбата да се отхвърли като неоснователна, предвид обстоятелството, че за да достигне до мястото, на което е бил паркиран, автомобила е преминал покрай указателни табели означаващи начало на зона за платено паркиране. Сочи и че конкретното място на паркиране на автомобила също попада в зона, с режим на платено паркиране. Не оспорва липсата на вертикална и хоризонтална маркировка за зона за платено паркиране за конкретното място, на което е бил паркиран автомобила. Претендира разноски, съгласно представен списък.

СГП не изпраща представител за участие в производството и не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят "Велеви фарма" ООД е собственик на товарен автомобил марка И. 50 Ц 35 с рег. [рег.номер на МПС] (л.13). За осъществяване на дейността си "Велеви фарма" ООД ползва имот - самостоятелен обект в сграда № 3, разположена в имот с идентификатор 68134.1001.917 (л.110, л.113), който имот съответства по предходен план на УПИ II - За Стоматологичен факултет на Медицинска академия - Медицински университет в кв.387а, бул.България, район Т., С.. Съгласно Акт № 06894 от 08.12.2008г. за публична държавна собственост, имота, представляващ сграда със застроена площ 6010 кв.м. на 7 етажа, е предоставен за управление на МУ С. - Факултет по дентална медицина.

На 29.06.2022г. в 09.04 часа товарен автомобил марка „И. 50Ц 35“ с ДК [рег.номер на МПС] бил установен от служители на "Център за градска мобилност" ЕАД С. паркиран вдясно от пътното платно на [улица] Т. Д., в посока на движение от ул. Г. Софийски на югоизток към Клиника по инфекциозни болести към ВМА. При констатацията, че автомобила е паркиран в зона с режим на почасово платено паркиране "зелена зона", без да бъде заплатена такса за паркирането му в тази зона, в 09.06 часа автомобила е принудително задържан, чрез поставено на задна лява гума техническо средство „скоба“, съгласно чл.167, ал.2, т.2 ЗДвП, видно от протокол за блокирани автомобили от 29.06.2022г. /л.44/. Техническото средство е поставено от „контрольор автомобилен транспорт“ – служителят на „ЦГМ“ ЕАД -А. И. И.. По делото е представен фискален бон /л.12/ за заплатена сумата в общ размер 35 лв. – принудително задържане 30лв. и 5 лв. престой скоба за премахването на техническото средство.

По искане на жалбоподателя е допуснато събиране на гласни доказателства чрез разпит на свидетел - Д. С. М., служител на „Велеви фарма“ ООД, отговарящ за автопарка на дружеството, като ръководител група, диспечер транспортни средства. Свидетелят установява, че автомобилът е бил паркиран точно до оградата на Факултета по дентална медицина, както и твърди, че му е известно, че терена е публична държавна собственост, предоставен за ползване на факултета. Сочи, че това е обичайно място за паркиране на автомобилите на дружеството в продължение на

12-13 години.

В хода на проведеното съдебно производство е прието заключение по допуснатата съдебно –техническа експертиза /л.135/, от което се установява, че мястото, на което е бил паркиран товарен автомобил марка И., модел 50 С 35, с рег. [рег.номер на МПС] на 29.06.2022 г. не попада в зона за почасово платено паркиране, тъй като това място не е обозначено с предвидените пътни знаци за зона за почасово платено паркиране, не е обозначено с пътни знаци, пътна маркировка, няма надписи, чрез които на водача да се укажат условията за паркиране, както при посещението на вещото лице на 09.05.2023г., така и към 29.06.2022г. По отношение на маршрута, по който е преминал процесният автомобил, за да достигне до мястото на паркиране и дали по него са налични пътни знаци/табели, означаващи начало на действие на зона за почасово платено паркиране, вещото лице установява, че предвид липсата на данни за маршрута на движение на автомобила за да достигне до мястото, на което на 29.06.2022г. е бил паркиран, теоретично са възможни два такива, а именно:

1.Навлизване на процесния автомобил И. по ул. „Д-р Т. Д.“ от кръстовището с [улица]. Посочва, че в началото на ул. „Д-р Т. Д.“ са били разположени знаците отразени на лист 84 от делото, указващи зона за платено паркиране "зелена зона" и условията за паркиране в нея, която снимка напълно съвпада със снимка 1 от експертизата /л.138/. След това автомобилът достига и пресича кръстовището на ул. „Д-р Т. Д.“ с улицата, водеща към Факултет по дентална медицина /снимка 2 от Приложение 1 на експертизата –л.138/. След това кръстовище по ул. „Д-р Т. Д.“ няма поставен пътен знак/табела, означаващи начало на действие на зона за платено паркиране.

2. Движение на процесния автомобил И. по улицата, водеща към Факултет по дентална медицина /снимка 2 от Приложение 1-л.138/ в посока към ул. „Д-р Т. Д.“, извършване на десен завой по ул. „Д-р Т. Д.“ и достигане до мястото на паркиране. След това кръстовище, по ул. „Д-р Т. Д.“ няма поставен пътен знак/табела, означаващи начало на действие на зона за платено паркиране.

По делото са приети като писмени доказателства, представените с административната преписка Заповед № СОА21-РД95-578/26.11.2021г., издадена от Кмета на СО /л.28/, касаеща въведеният на територията на СО режим на почасово платено паркиране „синя зона“ и „зелена зона“ и съответните правила и ограничения за паркиране в тях; Заповед №СОА18-РД95-454/03.08.2018г., издадена от Кмета на СО /л.36/, с която са одобрени реда и условията за принудително задържане чрез блокиране на колелото на неправилно паркирано ППС в зоните за почасово платено пракиране чрез използване на техническо средство тип „скоба“; Решение на Столичен общински съвет № 73 от 17.12.2015г. /л.40/, с което са определени цени за паркиране в зоните с въведен режим на почасово платено паркиране; Заповед № РД-09-439/02.11.2018г. /л.51/, на изп.директор на ЦГМ ЕАД, издадена в изпълнение на Заповед №СОА18-РД95-454/03.08.2018г., издадена от Кмета на СО, с която са определени длъжностните лица от ЦГП ЕАД, които да осъществяват ПАМ-принудително задържане на ППС, за което не е заплатена длъжната такса за паркиране по чл.99, ал.1 от ЗДвП, чрез използване на техническо средство тип „скоба“, до заплащане на таксата и на разходите по прилагане на техническото средство, допълнена със Заповед №РД-09-439/1/25.10.2019г. /л.58/; Инструкция за работата на служителите на длъжност „контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор“ /л.61/ в сектор „Принудително задържане“, отдел „Паркиране“ на Дирекция „Паркиране и

мобилност“; длъжностна характеристика на длъжност „контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор“ /л.74/, подписана от ответника на 31.07.2019г.; схема на работен участък на екипа „скоби, включващ процесното място в „зелена зона“ /л.86/; както и предоставените такива от страна на жалбоподателя: геодезическо заснемане от м.08.2018г. /л.110/ в ПИ 68134.1001.917, съпроводително писмо изх.№ 894/13.05.2020г. на ФДМ, Медицински университет-С., адресирано до инж. Х. В., зам.кмет на р-н Т., Столична община, касаещи преместването на ограда на ФДМ по съществуваща регулационна линия на УПИ II в кв. 387А, м. „Б.България”, ведно с копие от Акт № 09062 за публична държавна собственост /л.112/.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена чрез административния орган, в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Съгласно чл.167 ал.2 т.2 от ЗДвП, служби за контрол, определени от кметовете на общините, използват техническо средство за принудително задържане на пътно превозно средство, за което не е заплатена дължимата цена за паркиране по чл. 99, ал. 3, до заплащане на цената и на разходите по прилагане на техническото средство. Чл. 124 от НОДТСО регламентира, че оперативната дейност по използването и прилагането на техническото средство тип "скоба", таксуването на собствениците или упълномощените от тях водачи, както и освобождаването на принудително задържаните ППС, се организира и осъществява от общинското дружество "ЦЕНТЪР ЗА ГРАДСКА МОБИЛНОСТ" ЕАД по ред и при условия, определени със заповед на кмета на Столична община, издадена на основание и в изпълнение на чл. 167 и следващите от Закона за движението по пътищата. Със Заповед № РД-09-439/02.11.2018г. /л.51/, на изп.директор на ЦГМ ЕАД, издадена в изпълнение на Заповед №СОА18-РД95-454/03.08.2018г., издадена от Кмета на СО, са определени длъжностните лица от "ЦГМ" ЕАД, които да осъществяват ПАМ-принудително задържане на ППС, за което не е заплатена дължимата такса за паркиране по чл.99, ал.1 от ЗДвП, чрез използване на техническо средство тип „скоба“, до заплащане на таксата и на разходите по прилагане на техническото средство, допълнена със Заповед №РД-09-439/1/25.10.2019г. /л.58/. Следователно ПАМ е наложена от компетентен орган, съгласно Заповед №РД-09-439/1/25.10.2019г. /л.58/, длъжностна характеристика за длъжността "контрольор, автомобилен транспорт, той и шофьор“ и инструкция за работа на служителите на длъжност „контрольор, автомобилен транспорт, той и шофьор“ в сектор „Принудително задържане“ от отдел „Паркиране“ на дирекция „Паркиране“ в Центъра за градска мобилност ЕАД.

Принудителното задържане на пътно превозно средство, чрез поставяне на техническо средство тип "скоба", представлява принудителна административна мярка по смисъла на чл. 22 ЗАНН, която се налага при условията, посочени в специалния закон. ЗДвП не предвижда съставяне на нарочен акт в писмена форма за налагане на конкретната ПАМ. Аргумент в тази насока се извлича при тълкуване разпоредбата на чл. 172, ал.1 ЗДвП, според която изброените в чл. 171, т.1, т.2, т.4, т.5, буква "а", т.6 и т.7 от закона ПАМ се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По аргумент на противното, за ПАМ по чл. 167, ал.2, т.2 ЗДвП не се изисква писмена форма. Поради това съдът приема, че за целта е достатъчен

съставеният протокол за блокирани автомобили /л.44/, който констатира поставяне на техническото средство и с който мярката се счита за наложена. От същия са видни номера и марката на автомобила, дата и часа на поставяне на техническото средство тип "скоба".

Техническото средство може да се прилага единствено и само по отношение на пътно превозно средство, за което не е заплатена съответната такса по чл. 99, ал. 3 ЗДвП и което е паркирано в определените места за платено паркиране, обозначени съгласно чл. 99 ал. 2 ЗДвП.

В конкретния случай е безспорно, че не е заплатена такса за платено паркиране. Спорен по делото е въпросът, дали мястото, на което е бил паркиран автомобила, попада в зона за платено паркиране, указана на водачите на МПС по реда на чл.99 ал.1 и 2 от ЗДвП..

Член 99 ал.1 от Закона за движение по пътищата определя, че в населените места собственикът или администрацията, управляваща пътя, може да определи райони, пътища или части от пътища за зони за платено и безплатно паркиране в определени часове на денонощието. По силата на чл.99 ал.2 от ЗДвП местата за платено паркиране в населените места за определени часове от денонощието се обозначават с пътни знаци, пътна маркировка и надписи, чрез които на водача се указват местата за паркиране. В производството, от страна на ответника не са представени доказателства, че участъка от ул."Д-р Т. Д.", където е бил паркиран автомобила на жалбоподателя, е обозначен със знак, указващ, че е част от зона за платено паркиране „зелена зона“. По делото не са представени доказателства, че към датата на налагане на ПАМ, пътни знаци, обозначаващи места за платено паркиране „зелена зона“ на ул."Д-р Т. Д." са съществували, като ответника не оспорва необозначаването на улицата с вертикална и хоризонтална маркировка като зона за почасово платено паркиране. Представения снимков материал от страна на ответника също не установява обозначаване "с пътни знаци, пътна маркировка и надписи" на места за платено паркиране на ул." Д-р Т. Д.", така, както изисква чл.99 ал.2 от ЗДвП. Вярно е, че нормата на чл.99 ал.1 от ЗДвП дава възможност за определяне на райони, пътища или части от пътища за зони за платено и безплатно паркиране в определени часове на денонощието от собственика или администрацията, управляваща пътя, но следващата ал.2 от тази норма изисква и указването на местата за почасова платено паркиране на водачите на МПС с "с пътни знаци, пътна маркировка и надписи". Липсата на такива се установява и от заключението на техническата експертиза, което съдът кредитира изцяло.

Съгласно чл. 54 от Наредба за организацията и движението на територията на Столична община /НОДТСО/, на улици, булеварди, площади и паркинги - публична общинска собственост и други части от пътната инфраструктура, както и други терени - общинска собственост, съобразно схеми за местоположението и обхвата, приети от Столичния общински съвет, със заповед на кмета на Столична община, се въвежда режим на почасово платено паркиране на МПС. Върху разрешените за паркиране места на тротоари, се разрешава паркиране на МПС с допустима максимална маса до 2.5 тона и на микробуси и автобуси с до 12 пътнически места.

В чл.55 от НОДТСО са определени границите на „Зелена зона“ и границите на „Синя зона“ за почасово платено паркиране. Изрично е посочено, че зоните са оградени от изчерпателно посочени улици и булеварди.

Употребеният от законодателя термин "зона" е пространство, определена територия,

чиито граници - улици и булеварди, очертават териториалния обхват на въведения режим на почасово платено паркиране на ППС. Именно в рамките на тази територия се включват съответните разрешени, определени и обозначени за това места за паркиране.

От приложената и приета като доказателство по делото на л.86 схема на подзона № 3.2 в процесния район, с отбелязване на местата, представляващи зона за платено паркиране, се установява, че части от улици в района не са включени в зоната за почасово паркиране - например края на участъкът на ул. "Д-р Т. Д." не е отбелязан като зона за платено паркиране, извън локалното платно на бул. България изобщо не е отбелязана възможност за паркиране, още по-малко платено такова. Като такава част не е отбелязан и имота, в който е бил паркиран процесният автомобил.

От съдебно-техническата експертиза се установява, че мястото, на което е бил паркиран автомобил марка И., модел 50 С 35, с рег. [рег.номер на МПС] на 29.06.2022 г. не попада в зона за почасово платено паркиране, тъй като това място не е обозначено с предвидените пътни знаци за зона за почасово платено паркиране, както и че мястото, на което е бил паркиран процесният автомобил И. /след кръстовището показано на снимка 3 /л.139/ не е обозначено с пътни знаци, пътна маркировка, надписи, чрез които на водача да се укажат условията за паркиране, както при посещението на вещото лице на 09.05.2023 г., така и към 29.06.2022 г. В понятието "зона", като пространство, определена територия, чиито граници – улици и булеварди, очертават териториалния обхват на въведения режим на почасово платено паркиране на ППС, се включват съответните разрешени, определени и обозначени за това места за паркиране, единствено за които може да се събира визираната такса. В териториалния обхват на почасово платената зона за паркиране не влизат местата, които макар и да се намират в район, попадащ в очертанятия на зона за платено почасово паркиране, не са обозначени като такива.

Предвид изложеното съдът намира, че не се установява нарушение на чл.167,ал.2,т2 от ЗДвП. Изискване за приложение на ПАМ по чл.167,ал.2,т.2 от ЗДвП е възникване на задължение за заплащане на такса по чл.99,ал.3 от ЗДвП. Последното от своя страна е обусловено от спазване на изискванията на чл.99 ал.2 от ЗДвП за обозначаване на местата за паркиране с пътни знаци, пътна маркировка и надписи, чрез които на водача се укажат условията за паркиране.

При липсата на една от двете предпоставки, обуславящи приложимост на мярката по чл. 167, ал. 2, т. 2 ЗДвП, свързана с липсата на паркиране на превозното средство на обозначено по реда на чл.99 ал.2 от ЗДвП място в зона, определена за платено паркиране, не е изпълнен фактическият състав на визираната в чл. 167, ал. 2, т. 2 ЗДвП мярка за административна принуда, при наличието на който е законосъобразно

прилагането ѝ.

Цялостният анализ на доказателствата по делото обосновава извод, че приложената ПАМ е незаконосъобразна, поради което следва да бъде отменена.

От страна на жалбоподателя е направено искане за присъждане на разноски, което с оглед изхода на спора съдът определя като основателно и такива следва да се присъдят в размер на 800 лв., представляващи заплатено адвокатско възнаграждение, държавна такса в размер на 50 лв., както и 200 лв. внесен депозит за вещо лице. Напревеното възражение за прекомерност на разноските съдът намира за неоснователно, с оглед минималния размер на адвокатското възнаграждение, заплатено от жалбоподателя.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, Административен съд - София град, 66-и състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на „Велеви фарма“ ООД, ЕИК[ЕИК], принудителна административна мярка по чл. 167, ал. 2, т. 2 от ЗДвП от 29.06.2022г., изразяваща се в принудително задържане чрез поставяне на техническо средство тип „скоба“ на товарен автомобил „И. 50Ц 35“ с ДК [рег.номер на МПС] , собственост на „Велеви фарма“ ООД, наложена от А. И. И., на длъжност „Контрольор автомобилен транспорт“ при „Център за градска мобилност“ ЕАД /ЦГМ ЕАД/.

ОСЪЖДА Център за градска мобилност ЕАД-гр.С., с ЕИК[ЕИК] да заплати на „Велеви фарма“ ООД, ЕИК[ЕИК] сумата от 800 (осемстотин) лева разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: